

Тий, що съсъ паритѣ
Сравняватъ душитѣ,
Като вещество.

* * *

Не пита душа имъ
Чувства и наклонъ :
Стига дъщеря имъ
Да достигне въ заемъ
Madame Million . . .

* * *

Гарванъ съ гълъбица,
Адъ ужасенъ съ рай,
Свѣтлостъ съсъ тѣмница,
Агне съсъ лисица,
Декемврия съ Май :

* * *

Всичко спогодяватъ
Добритѣ баси ;
На всичко склоняватъ,
И всичко рѣшаватъ
За пусти пари! . . .

* * *

Нъ . . . нека имъ каже
Съвѣтъта защо
Прѣвъ чувството даже
И цѣлъ свѣтъ не важе
Най-малко добро ;

* * *

И защо чернѣйтъ
Толкова жени
Богати, и лѣйтъ
Сълзи, и желѣйтъ
Тѣхнитѣ души ;

* * *

И защо пакъ други
Ставатъ, безъ да щѣтъ,
Невѣрни съпруги,
И . . . правятъ заслуги
По кривийтъ путь . . .

IV.

Бащи ! (и най-паче
Отъ нашиятъ родъ,
Зашото, обаче,
Сърдце ми не плаче
За страненъ народъ) ;

* * *

Бащи ! ако щѣте
Вашите моми
Да сѫ красно цвѣте
Въ домътъ си : бѣдете
По-добри баси !

* * *

Не дѣйте ги дава
(Тий сѫ Божий даръ)
Тѣй какъ се продава
Коза или крава
Въ джумая пазаръ! . . .

* * *

Питай си дѣтето ;
Баща Арпагонъ,
Питай му сърдцето,
И дай го тамъ, гдѣто
Има то наклонъ ;

* * *

Онова, що дава
Блаженството въ тозъ свѣтъ,
То не се продава:
Съсъ злато не става
Душевнийтъ цвѣтъ! . . .

* * *

V.

Азъ ако живѣй,
И имамъ мома :
Безъ да прѣжелѣй,
Ще си я вѣнчей,
Съ — когото ще тя !